

העולם הזה

רצוב גליקסון 4, תל-אביב, 1919, 26785
ת. ד. 136. מן למברקים: "עולמפרסט",
הסוציאליזם: "העולם הזה" בע"מ.
דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, 21139.
המפצה: דוד שופל ובניה, תל-אביב.
מספרות איננה אחרית לתוכן הסודות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

נמ מעשיאלמות הזוכים להעצרת התיס-
טוריון (למשל: המהפכה הצרפתית), או
שההיסטוריון סבור כי היו בלתי-נמנעים.
כל בני גילי השתתפו בשעתו בהפצת חוק
ובמעשיאלמות נגד השלטון הזה.

א"אפטר אחוז בחבל בשני הקצות: או
שנותנים לשכבות המופחות במדינה (ובכ"י
ללם בני עדות המזרח, המתחילים רוב מוחלט
במעמד זה, בגלל הצטלבות של גורמים
סוציאליים ועדתיים-גזעניים) את האפשרות
ללחום לשיפור מנת-חלקם באמצעים חוקיים
ודמוקרטיים, או שדוחפים אותם למעשי-
אלימות. א"אפטר להשתיק מאות אלפי
אנשים, החיים על גבול הרעב (ולעתים גם
מעבר לגבול זה) על ידי קניית עסקניהם,
שיחוד ראשי-מחלות, סרוד של מזכירי-לש-
כות-העבודה וקנוניה של עסקני-מפלגות —
ולקחת כי המונים אלה יישארו שקטים
לאורך ימים.

אם מהומות אלה גרמו לחשבון-הנפש
ולהחלטת צמרת המדינה לעשות באמת לחי-
סול הבטיח (לפחות במידה שהדבר אפשרי
במסגרת המשטר הקיים) — הרי שמהומות
אלה הביאו תועלת, וטוב שפרצו עתה —
ולא בעוד שנה-שנתיים, אחרי הצטברות
שנאה, שצריך א"אפטר היה להתגבר עליה.

★ ★ ★
בכתבי שורות אלה מגנן הרדיו לידו.
קול קאהיר מעביר את חגיגות המהפכה
באלכסנדריה.

שוב עולה בדעתי עד כמה דומים ימי-
העצמאות של כל העמים. הנה מנגנת התו-
מורת המצרים את אותם המאמצים שנתו
מורת צה"ל רגילה לגנום ביום-העצמאות
שלנו, שרות מקהלות-ילדים שירים הדומים
להפליא לחלק משירינו, והגואמים נואמים
את אותם הנאומים בנסים: "אנחנו רוצים
בשלום, אבל אם הציונים (או הערבים) ית-
קיפו אותנו, נדע להשיב מלחמה שצרה ובל-
מד את האויב לקח שלא ישכח לעולם".
מתוך גרונן של ההמון הצהול מדברים
אותם הרבשות: אהבת מולדת, גאווה לא-
מית, שמחת-עצמאות ורצון לקידמה.
תהפך בכוונת בשמחת ההמונים בארץ השכנה
— וכאשר הם יוכלו להשתתף בשמחתנו.
האם אין זה תפקיד נאצל, שכל אחד מא-
תנו היה צריך להקדיש לו את מיטב כוחו?

★ ★ ★
אין אדם במדינה הסולד ממעשיאלמות
יותר ממני — אם במערכות-פנים ואם
במערכות-חוץ. אולם עוד יותר אני סולד
מן הציונות.

כולנו למדנו בשיעורי ההיסטוריה כי יש

מכתבים

המסקנה הבדיינימנטית
היות היחידים שכיסיים את המהומות
העדתיות ברחבי הארץ (העולם הזה 1138)
בנייה עתונאית נכונה, תוך נקיסת עמדה
ברורה. אין זו מפרה, כקורא קבוע של
עתונכם זכורה לי סדרתכם הראשונה, לפני
לעלה משמונה שנים, "דופקים את הש-
חורים", לא שכתבתי גם את מאות הכתבות
על כל מפרה של אפליה או עוול עדתי
שארע בארץ, ועדיין טריים בזכרוננו מסקני
תיו של שאל כהן, אחרי עבודתו כפועל
דק. אין זה גם מפרה שכל אותם עתונים
מפלגתיים, ששקפו על עגלית-המחאות באיחור
וגם רב, לא ניסו לנשט לרשי העבתי.
עתו מפלגתי, המוכתב על ידי קו הספלגה
אינו יכול לומר את האמת — הדבר עלול
להזיק למפלגה...

עורדין שאלו שניר, תל-אביב
קראתי את כל העתונים בפרשת המהומות
העדיות. המשותף לכולם: כינוי מהומות
אלו, שהן ביטוי ראשוני וספונטאני למרי
רות בצורה שטר שנים, כ"התפרצויות", "הת-

פרעויות", וכדומה. אני מוכן להבין מדוע
כותב כך, "רבר", או "הבוקר", אולם "חרות",
העתון המבטא כאילו את דעת חברי, שחלק
ניכר מהם סובל מאותו האפליה, כיצד יכול
הוא לנקוט באותו קו?

איש אצ"ל לשעבר, יפו
אני מרגיש את האפליה יום יום ושעה
שעה. במאמצים פנשתי את האמת, כל
האמת ורק האמת.

יצחק ברכוכבא, ירושלים

החלב החצוי
ליריעתכם, כתבת העולם הזה על נמישת
משק חצרים (1137) נרמה, לא כל-כך בעקרי
פיו, להתפתח ללשר האוצר ומנהל הסוכי
נות לוי אשכול.
פרסום הכתבה, לפיה
עומדים חברי משק
חצרים לנמיש את
משקם לאחר 11
שנות עמל ומליר
נים של ל"א, לאחר
שכל העתונים עשו
יד אחת להשתתף
השערויה, הביאה
את מנהל הסוכנות
לפעול בתקיפות יתר
לחיסול העניין במי-
הירות, ובכך קרה
שבשבוש שעבר, ערב
אחד לפני שהשיא את
בתי הצעירה חמה,
ייר אשכול באורח
התוף לנכח השתתף,
לאחר יום עבודה מייגע כשר, בויכוחים הי-
אינסופיים של אסיפת החברים בחצרים. הי-
פעם מנהל הסוכנות, השכח חור באותו יום
לה לירושלים. לפנות בוקר הוזעק אשכול
פרסו — השיר קיבל התפתח לב קלה, הוע
בר לבית החולים. אנכ. כפי שידוע לכם,
החליטו חברי חצרים, למרות רצונם, להשאיר
במקום.

שאלו ידית, ירושלים
העולם הזה משתתף בצערם של השר לוי
אשכול וחברי חצרים.

נשיקה עז החי
סרטיה הצבוע במחזהו של מוליר באותו
שם, נתן לנשק לקרבנותיו על הלחי, משך
כל ימות השנה, לשלוח את ידיו בכיסיהם,
רכושם ונשיהם, כשהוא כלימים ומכונים לכה.
הממשל הצבאי, ששמש כסיום מאמרו של
העורך, "הממשל הצבאי" (העולם הזה
1134), נושק לקרבנותיו על הלחי אחת לאר-
בע שנים, שולח את ידיו בכיסיהם משך
כל ימות השנה, בין אם הם מסכמים לכה
או לא. זהו אולי ההבדל היחיד בין
גבורי המחזאים המפלגתיים של היום לגי-
בורי מוליר בעבר הרחוק.

יוחנן אינושטט, ירושלים

אנחנו הסטודנטים הערביים בירושלים,
רואים במעצמים האדמיניסטרטיביים, שהת-
חוללו בזמן האחרון בעקבות נסיגות להגן
על זכויות ערביי ישראל (העולם הזה 1136),
כאמצעי בלתי מוצלח במדיניות הקפוח והר-
דכויו הנועל, שהממשל הצבאי נוסח בה
מוצוץ מאד ומפליא מאד לנגות אדם, שמן
על הזכויות והחוקיות וההחלטות הנשללות
מבני עמו, כמסוכן לכסחון המדינה. אנחנו
מקווים כי מדיניות זו אינו בה תועלת לכסחון
המדינה והיא בוודאי תנכיר את אידיההכנה
בין שני העמים.

אניס כדרוש, מזכיר ועד
הסטודנטים הערביים, ירושלים

... ערביי ישראל נתנים ממת חיים נכר
הה יותר מאחיהם מעבר לגבול. את תודתם
הם מכירים ברשותות גורל ובהכנת איכה
ללא כל חדר. במצב עניינים זה אני רואה
במעצרת והנליתם של אנשי ה"חיות העיר
בית" את צו השעה...

חיים שטיין, ירושלים

הכל מרגישים אצלנו שמהנה נשתנה בכי
וונת הממשלה כלפי הפועלים הערבי בארץ.
ישנם דברים שמחוקקים הרגשה זו: הרשויות
שנותנים לנו; פתיחת הפועלונים ברוב הי-
כפרים ועוד. עכשיו, שיוני, ברחוקה לחור
שיים, במקום שעבר היה מואר רק לשי-
לוח שעות... אולם סעות ביד האהראים
להסתבות אלה החושבים לשכנע אותנו בכי
משיהם, ולנו יודעים שאין הם נותנים את
המעט, אלא כדי לזכות בהרבה יותר...
הקולות שלנו, כל המפלגות יחד דומות לאר-
תו אדם שהיה מתאבל על חורש הרמאיו
שנמכר. היו שואלים אותו על מה אתה מת
אבל? אמר: אני לא מתאבל על הצומות
שהחיימו אלא על המאכלים העלילים, כסוף
הצום, "שנמתינו יחד איהם."

א. ג. חיפה

בעיות אישיות

אני מנחם רוטמן, נכח מיוחרי צה"ל,
מבקש את עזרתכם הדחופה, שוחרתי מצה"ל
נככה בעל 37 אחוז
נכות, ונזרקתי אל
הרחוב ללא סעד כפי
פ"א מוסרי. משך
עשר שנים ויותר
מפשיטתי כחבר מפלג
בבני-עקיבא והפועל
המזרחי בשלוחה. כאן
בארץ שימשיתי, לפי
ני ניוסי לצה"ל,
מרכז אחד הסניפים
של הפועל המזרחי.
בחסכם שנחתם בין
משרד הבטחון והי-
מפלגה, סוכם כי הי-
מפלגה תעזור לשי-
קומי ותעסיק אותי
בעבודה. משכו אר-
תי במשך חרשים
ואחר מפרו אותי
ב"80 ל"א, ונמטו אותי ללא נקיפת מצעו.
אני מפרנס את חולה וסובל קשה מאסתי
מה.

מנחם רוטמן, בני-ברק

נדונתי למאמר בעוון התפרצות, אולם מא-
חר ואני חולה במחלת-העין, העבירו אותי
לשוקים בבית החולים הממשלתי בכפר שאול
שיר ירושלים. לאחרונה אירעו בכפר שורה
של התפרצויות למסחמים. לפני שבוע אירעה
נככה בארון הרחבה של המחסן, ונגנבו
סיגריות איילון. מדריכי הכפר, שזכרו לי

רוממן

הנני בעל משפחה ממונה 10 נפשות ונר
בצריה אחד, עובד עבודת-החקיק. ילדי
בניל תשע שנים חולה במחלה קשה ולפני
בשכלו (אפילסיה) מזה 8 שנים, מפני
פעמים רבות למסורת הנוגעים יחד עם
התורות רפואיות אשר בהן מצוין מצב של
הילד, שהוא מסוכן לעצמו ולאחרים. וגם
הילד והמשפחה אינם אחראים עבור הנו
קים לעושה הילד. זה שמונה שנים ועדיין
לא סודר על-ידי המוסדות האחראים שפני-
תי אליהם. למרות המלצות הרופאים הקוב-
עים בפירוש את העברתו המיידית למסד
מפגנים. הילד משתלל מיום ליום, עושה
צרות רבות למשפחה וגם לדיירים בסביב,
על-ידי וריקת אנכים ושכירת משמעות וצי-
לחות והכאת ילדים.

לפני ומו קצר פנו דיירי הסביבה למשרד
הבריאות וכן לתחנת המשטרה ולשכת הסעד
במסוק והתלוננו על הסכר והצרות שנגרמים
להם על-ידי הילד וגם אין תוצאה חיובית
לפניה ותלונה זו.

משאל אהרון, רמלה

את עברי, מאשימים אותי בפרצות אלה
אינני יכול להתגונן. מאיימים עלי כי בבלע
מעשה זה, שאין הם יכולים להוכיחו, לא
ינכו לי את השליש המובטח ממאמרי עבור
התנהגות טובה. מה עלי לעשות?
שאלו מוחה, כפר שאול

מסכת גז בינונית
הכתבה, "מכונות ושמה שחיתות" (העולם
הזה 1136) חיתה ישר לעניין. כבר מזמן
חשבתני שמישהו צריך לדחות את אפולקס
הזה שנקרא, משרד הרישוי, אבל כנראה
היה הסרחון גדול מדי. מאין לקחתם מסכת
נו כל כך טובה?
דרר: אנכי אולי תתנו מלה טובה על הי-
שודר הזה, הבחון הישורטי, זה שמסונל
לשנע פיל בינוני במצב טוב. אני משוכנע
כי כל מי שפגש את האישיות הזו, ולא רק
פעם אחת, לא ישכח אותה לעולם. תקרית
אחת, בזמן המבחן, זכורה לי היטב: אחר
ההנחנים העיר לו בנימוס כי כדאי לנשט
לעניין. הוא נינש וזרק אותו ישר החוצה.
עודד סתית, תל-אביב

כמי שנוקט בעבר, ומי שיושק בעתיד, לי
שירותיו של מוסר זה, שמשרד הרישוי שמן,
חייב אני לספר לכם כמה חוויות שעברו עלי
במשרד זה, לא מן הענימות ביותר. כל קיץ
קיטת במשרד חיוני זה הופשתי-קיץ בת חור
דש ימים. לאחריה יש לחץ גדול על המשי-
רר. באותו קיץ מדובר, קיץ 1958, הניעו
אנשים למקום בשלוש לפנות-בוקר כדי להסי-
פיק לעמוד בתור. עם זריחת החמה כבר
היתה הרחבה מלאה אנשים מוכים, עקנות,
יללות ובדנים קרועים. כרינונים מקצועיים
נאספו מכל קופות הקולנוע בעיר והיו מוכ
יום בכסא מוב מקומות טובים בתור.

... בתאריך 10 לאוקטובר 1958 הנעתי
ברבע לחמש לפנות בוקר כדי לקבל תור
לכנייה מעשית. בשעה הצהריה הנעתי סוף
סוף לקופה, קרוע חולצה, מלכלכל-מכסמים
ומרוח כולי בנריו. קיבלתי תור לחודש ה-
בא, 12.15.88. כשהנעתי לכנייה, הוברר
לי להפתעתי כי באותו יום, קיבלו חברים
לכל תור למחרת. הם לא נדחקו בתור כמו
כולם.

אבקשכם לא לפרסם את שמי, כי אני עתיד
לקבל החודש רישוי למונית.

נהג, יפו

ברי אבא

כמו ויוה שפיר, חיה הררית ורותי ורר
מקנאה אף אני בפלי יוניליביץ, שכילי שש
הפכה לכוכב מספר
אחד של ישראל. נכ
האפשרות שפלי הני-
עיה לפה שהניעה
בעזרת פרוטקציה —
זו של אביה, אלם
הסרטים, אינה מני-
חתת אותי: אני
פשוט סבורת מדי
בכדי לבחור לי
אבא.

אולם יש לי טענה
אחת לרותי — מדוע
השתמשה בתמונה מי-
הסר, כדי להביא
את פלי במדורה.
האין היא חושבת
שליד שולחן האר-
כל, מוצעת אצבע
או בנו הילדים, בי-
תחפוש פורים, נר-
אית מלי מוצלחת
לא פחות?

אראלה שני, תל-אביב

הקוראת שני מועה
(בטענה כי תמונתה
של שלי לקוחה מסרטון סופרסוקס) — וצו
דקת. (ראו תמונת שלי יוניליביץ בתחפוש
פורים כנאפוליון).

סעיה וסעיה קטן

קראתי בעניין רב על הצלחתו של הסופר
משה שמיר לזכות לפיטור ממכס ומספי
קנייה על הפטיפון שהביא מחוץ-לארץ (ה)
עולם הזה 1131). אני עצמי נכח, מסופר-רגל,
נכות של 80 אחוז. הנני בעל מכונות אור-
טופריות שקיבלתי במתנה מסוכנוי בחוץ-לאר-
ץ. ברשות משרד התחבורה מסורה מכונות
זו מסכס ומסמכותות. לפני כמה חודשים
שלחו לי גם מנשימש למכונות. בבית-המכס
בלור דרשו ממני 45 לירות מיסים. נדהמתי.
כתבתי להנהלת המכס בירושלים בקשה, כי
צירוף אסמכתות בנידון. שום דבר לא עזר.
הנהלת המכס הצעירה להודיע לי כי, "אח",
רי עיון רב ומנומק בבקשתך, אין באפשרות
הם לעזור לי, בהעדר סעיה מתאים בספר
ההתקנות. המאפשר להם לפטור מסכים חלק
מסוף למכונות."

מחא אותו סעיה, או סעיה קטן, שעליך
הסתמך בבית-המכס, בפטרו את הסופר שמיר
ממיסים?

יעקב תמרי, רחובות

בעיות אישיות

הנני בעל משפחה ממונה 10 נפשות ונר
בצריה אחד, עובד עבודת-החקיק. ילדי
בניל תשע שנים חולה במחלה קשה ולפני
בשכלו (אפילסיה) מזה 8 שנים, מפני
פעמים רבות למסורת הנוגעים יחד עם
התורות רפואיות אשר בהן מצוין מצב של
הילד, שהוא מסוכן לעצמו ולאחרים. וגם
הילד והמשפחה אינם אחראים עבור הנו
קים לעושה הילד. זה שמונה שנים ועדיין
לא סודר על-ידי המוסדות האחראים שפני-
תי אליהם. למרות המלצות הרופאים הקוב-
עים בפירוש את העברתו המיידית למסד
מפגנים. הילד משתלל מיום ליום, עושה
צרות רבות למשפחה וגם לדיירים בסביב,
על-ידי וריקת אנכים ושכירת משמעות וצי-
לחות והכאת ילדים.

לפני ומו קצר פנו דיירי הסביבה למשרד
הבריאות וכן לתחנת המשטרה ולשכת הסעד
במסוק והתלוננו על הסכר והצרות שנגרמים
להם על-ידי הילד וגם אין תוצאה חיובית
לפניה ותלונה זו.

משאל אהרון, רמלה

העולם הזה 1139